

med, at man kan blive ved med at fylde huller op. Det er realstigning.

Derfor kan man diskutere – og det er jeg enig i ikke er noget, vi skal gøre i et beslutningsforslag, det synes jeg er noget regeringen skulle lægge frem – hvordan den stigning så skal udmøntes. Hvor skal der sættes henne? Nu skal politikerne jo ikke foregøgle, at vi ved, hvor der skal sættes. Jeg går også ud fra, at forskningsrådene får noget at skulle have sagt. Men det væsentlige er: Har man vilje til at gå derop?

Ministeren påpegede, at man havde lagt vægt på, at der nu bliver lavet en forskningsfond. Men selv når man har solgt ud for 16 mia. kr. af arvesølv, så vil det med det nuværende renteniveau give 500 mio. kr. Hvor skal de sidste 5½ mia. kr. så komme fra? Det er jo sådan set den debat, der er interessant. Og det er klart, at når vi nu står foran et valg, så er det jo altså ret interessant, at vælgerne kan få de to meget klare tilkendegivelser: Her er salen jo meget klart delt fuldstændig lige over. Oppositionen har tilkendegivet både vilje til at nå og også vilje til at finansiere det. Regeringen har ikke givet så meget som et eneste bud på, hvordan man kommer derop, og det er sådan set det, forslaget går ud på at få regeringen til at sige. Vi må så erkende, at det får vi ikke.

Derfor er jeg selvfølgelig glad for, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har erklæret sig enig i, at vi skal op på den ene procent af bruttonationalproduktet, og jeg vil også gerne tilkendegive, at vi selvfølgelig vil drøfte de enkelte elementer. Man kan altid diskutere, hvor vægten skal lægges. Og jeg vil også over for Enhedslisten beklage, at jeg ikke har lavet analysen fuldstændig korrekt, sådan at man havde set sammenhængen mellem åndens og håndens arbejdere.

Nu er det sådan, at vi implicit gik ud fra, at alle var indforstået med, at når man satsede på forskning, forskning og atter forskning, så viser al erfaring, at det genererer arbejde ikke alene til nørderne, som sidder med de indviklede formler på universiteterne, men også arbejde og job til funktionærer, håndværkere og ikkefaglærte.

Jeg synes, at det mest strålende eksempel, som jo også er kommet i gang på trods af borgerlig modstand, var, da man i 1970'erne startede vindmølleindustrien med de langhårede flippere, nogle havde givetvis også gået på universitetet og havde fedtet hår og fodformede sko. De sagde: Vi skal have vinden, den skal kunne give os noget energi, og satte det i gang. Den

bølge med miljøbevægelsen blev kombineret med venstrefløjen og Socialdemokratiet og Radikale, som sagde, at nu sætter vi gang i det her, og smedemestré i Vestjylland sagde, at de skulle sku nok bygge en mølle til de dér flippere. Det satte gang i et eventyr, som har givet job både til akademikere og funktionærer og håndværkere, og sådan skal det selvfølgelig være.

Det er også svaret til Dansk Folkeparti, som ikke helt forstår vigtigheden af at investere i forskning, fordi de ikke kan se sammenhængen mellem forskningsinvesteringerne og det output, det også giver hele vejen ned igennem systemet på alle områder.

Men jeg synes, det har været en fantastisk god og frugtbar debat, som har vist, at vælgerne har noget at se frem til, når der kommer valg. Hvem er det, der vil investere i forskning og fremtiden og imødekomme de udfordringer og anbefalinger, som både Det Økonomiske Råd og Velfærdskommissionen er kommet med? Ja, det er oppositionen. Og hvem er det, der ikke vil? Hvem er det, der vil fedte med at få et skattestop til at hænge sammen og dermed fifle lidt og skære hist og pist for at få tingene til at hænge sammen, så lang tid det nu varer? Ja, det er den nuværende regering og Dansk Folkeparti. Det er da et klart valg at tage.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Det er utroligt, som hr. Ole Sohn kan fremstille tingene. Et klart valg, et SF, der vil det hele, og en regering, der ikke vil noget. Det påstår hr. Ole Sohn, som har støttet en regering, der har lavet et kæmpe hul i forskningsbevillingerne modsat den nuværende regering, som har fyldt op, og jeg gentager fra mit indlæg, med over 7 mia. kr. Så kommer hr. Ole Sohn med en bemærkning om en regering, der vil fedte sig fra det. Over to finansår: 7,3 mia. kr. Og så byder hr. Ole Sohn på 1 mia. kr.

Nu vil jeg ikke til at konkurrere med hr. Ole Sohn om beløbene, men jeg vil bare gerne have lov til at spørge: Når nu SF modsat regeringen, der vil fedte sig fra det, så gerne vil, så bliver jeg nødt til at spørge, hvor det lige er, der står, hvor den milliard skal komme fra? Typisk SF. Man slår ud med armene og ønsker at bruge penge til alt muligt, men finansieringen er man fuldstændig ligeglad med.

Kl. 16.10

Derfor vil jeg gerne have, at hr. Ole Sohn forholder sig til realiteterne i stedet for at stå med en flot tale om, hvad man vil gå til valg på. Lad